

תקן חשבונאות מספר 1

אחזקותיהן של קרנות הון סיכון

מרס 1998

תוכן עניינים

סעיפים

3 - 1	מבוא
	התקן
4	הגדרות
11 - 5	בסיס ההצגה
13 - 12	אחזקות של תאגידיים בקרן הון סיכון
14	גילוי
16 - 15	הוראות מעבר ותחילה
	דברי הסבר
19 - 17	המאפיינים של קרן הון סיכון
28 - 20	הבעייתיות בטיפול החשבונאי
29	שליטה בהשקעת הון סיכון
31 - 30	ההפרשה לירידת הערך
	הטיפול החשבונאי על ידי תאגיד בעל השפעה
33 - 32	מהותית או שליטה בקרן הון הסיכון

תקן חשבונאות מספר 1

אחזקותיהן של קרנות הון סיכון

המבוא ודברי ההסבר שבתקן זה אינם באים להוסיף על כללי החשבונאות המצויים בגוף התקן או לגרוע מהם. במקרה של שוני בין האמור במבוא או בדברי ההסבר לבין האמור בגוף התקן, הוראותיו של האחרון הן המחייבות.

מבוא

1. היקפן של השקעות הון סיכון גדל בשנים האחרונות בצורה משמעותית. אחת הדרכים המקובלות ביותר לגיוס ההון לצורך השקעות הון סיכון היא באמצעות קרן הון סיכון.
2. אופיין המיוחד של השקעות הון סיכון ושל קרן הון הסיכון המחזיקה בהן מעורר את הצורך בקביעת הטיפול החשבונאי ההולם באחזקות אלו.
3. הטיפול באותן אחזקות של קרן הון סיכון המקנות לה השפעה מהותית או שליטה הוצא במפורש מתחולתו של גילוי דעת 68 (ראה ס' 56ג' שם). תקן זה בא להסדיר את אופן המדידה וההצגה של השקעות הון סיכון בדוחותיה הכספיים של קרן הון סיכון ובכך הוא משלים את גילוי דעת 68. כמו כן, התקן מחליף את גילוי דעת 44 באשר להשקעות הון סיכון סחירות של קרן הון סיכון.

התקן

הגדרות

4. ההגדרות בתקן זה:

א. **השקעת הון סיכון**: תאגיד המקיים שני תנאים אלה:

- (1) עיקר עיסוקו הנו מחקר או פיתוח של מוצרים או תהליכים חדשניים ועתירי ידע שהסיכון בהשקעה בהם גבוה מהמקובל בהשקעות עסקיות.

(2) לפחות 90% ממימון התאגיד מקורו בהון בעלים, בתמיכה של רשויות המדינה או במענקי מחקר. לצורך יישום מבחן זה מימון התאגיד אינו כולל אשראי ספקים לזמן קצר ואילו הון בעלים כולל גם הלוואות בעלים ואשראי בערבות הבעלים.

ב. **קרן הון סיכון:** תאגיד המשקיע בהשקעות הון סיכון ואשר מתקיימים בו כל התנאים הבאים:

(1) לפחות 80% מהעלות המקורית של נכסיו ביום המאזן הם השקעות שהיו בעת ביצוען השקעות הון סיכון ואשר ביום המאזן אין לתאגיד שליטה בהן. אם לתאגיד אחזקות המקנות לו שליטה בתאגידי אחרים, ייעשה מניין הנכסים על פי העלויות במאזן המאוחד של התאגיד. במניין הנכסים לצורך זה לא יכללו מזומנים, פיקדונות לזמן קצר, השקעה שוטפת בניירות ערך סחירים (כהגדרתם בגילוי דעת 44) ורכוש קבוע בשימושה העצמי של הקרן.

(2) מדיניות התאגיד היא לממש את השקעות הון הסיכון כשיבשילו.

(3) מדיניות התאגיד היא לפזר את אחזקותיו בהשקעות הון הסיכון במטרה להקטין את סיכונו הכולל.

(4) מדיניות התאגיד היא שלא לשלוט בהשקעות הון סיכון.

ג. **שליטה:** כמשמעותה בגילוי דעת 57, אך למעט שליטה בעלת אופי זמני.

בסיס ההצגה

5. אחזקותיה של קרן הון סיכון שהיו בעת ביצוען השקעות הון סיכון ואשר ביום המאזן אין לה שליטה בהן, תוצגנה לפי העלות. אם השווי הנאות של השקעה כזו ירד מתחת לסכום העלות והירידה אינה בעלת אופי זמני, יש ליצור הפרשה מתאימה לירידת ערך ההשקעה וסכומה ייזקף לדוח רווח והפסד. חלה עלייה בשווי הנאות של ההשקעה אחרי שנוצרה בתקופות דיווח קודמות הפרשה לירידת ערך ועלייה זו אינה בעלת אופי זמני, תבוטל

- ההפרשה כולה או חלקה בגבולות עליית הערך וסכום הביטול ייזקף לדוח רווח והפסד.
6. השקעה של קרן הון סיכון בקרן הון סיכון אחרת תיחשב לצורך יישומו של סעיף 4ב'1) כהשקעת הון סיכון.
7. סטייה מהתנאים הכמותיים שבסעיף 4א'2) או בסעיף 4ב'1) לעיל לא תחשב כאי-עמידה בהם אם לא הייתה קיימת במרבית הימים שבתקופת הדיווח ואינה צפויה להתקיים במרבית הימים שבתקופת הדיווח הבאה.
8. תקן זה יפסיק לחול על תאגיד שאינו עומד עוד בתנאים הנדרשים להגדרתו כקרן הון סיכון. תאגיד שכזה יציג את השקעות הון הסיכון שלו, על פי הכללים החלים על כל תאגיד אחר.
9. במעבר מהצגה על פי סעיף 5 לעיל להצגה בשיטת השווי המאזני, תחשב היתרה נטו של ההשקעה במועד המעבר כעלות ההשקעה לאותו המועד. מועד המעבר יהיה המועד הראשון שבו פסקו להתקיים התנאים הנדרשים להגדרת התאגיד כקרן הון סיכון.
10. במעבר מהצגה על פי סעיף 5 לעיל להצגה על פי שווי השוק, תחשב היתרה נטו של ההשקעה-במועד המעבר כעלות ההשקעה לאותו המועד וכל פער בין יתרה זו לשווי השוק ירשם כרווח או כהפסד בתקופה שבה חל המעבר.
11. נוסח סעיף 56ג' בגילוי דעת 68 יוחלף בנוסח כדלהלן: "גילוי דעת זה לא יחול על קרן הון סיכון לגבי השקעות שאותן יש להציג בדוחותיה הכספיים של הקרן בהתאם לסעיף 5 בתקן חשבונאות מס' 1".

אחזקות של תאגידיים בקרן הון סיכון

12. תאגיד שהחזקתו בקרן הון סיכון מחייבת דיווח לפי שיטת השווי המאזני, יציג את השקעתו בקרן על פי חלקו בשווייה המאזני של הקרן על בסיס דוחותיה הכספיים של הקרן.
13. תאגיד שהחזקתו בקרן הון סיכון מחייבת עריכת דוחות מאוחדים, יציג את נכסיה של קרן הון סיכון במאזן המאוחד על פי ערכם בדוחות הכספיים של הקרן.

גילוי

14. בביאורים לדוחות הכספיים של קרן הון סיכון ייכללו נתונים לגבי השקעותיה המהותיות בהן סיכון כדלהלן:
- א. כללי הערכת ההשקעות, לרבות הבסיס לקביעת ההפרשה בגין ירידת הערך.
 - ב. פירוט ההשקעות ותיאורן. התיאור יכלול בין השאר את זכויות הקרן בניהול, בקבלת החלטות וברווחים.
 - ג. פירוט היתרות של ההשקעות כמדווח בדוחות הכספיים בציון ההפרשה לירידת ערך בגינן.
 - ד. מידע בדבר השווי הנאות של כל אחת מההשקעות שפורטו ב-ג' לעיל אשר לגביהן קיימים נתונים המעידים על כך ששווי זה שונה מהיתרה בספרים. מידע זה יכלול בין השאר את שווי השוק של ההשקעות הסחירות, תוך הפרדה בין מניות חסומות ללא-חסומות, תיאור התנאים בהם נקשרו העסקאות המהותיות האחרונות בזכויות הבעלות של ההשקעות וכן הערכות כלכליות שנעשו בדבר שוויי הנאות של ההשקעות.
 - ה. פרטים בדבר עסקאות מהותיות שנעשו בתקופת הדיווח ועד למועד אישור הדוחות הכספיים בזכויות הבעלות של השקעות הון הסיכון.
 - ו. פירוט התקשרויות לביצוע השקעות נוספות בעתיד.

הוראות מעבר ותחילה

15. המעבר לטיפול החשבונאי על-פי תקן זה ייעשה בשיטת ההשפעה המצטברת בדוח רווח והפסד או בשיטת ההצגה מחדש. שיטת המעבר שנבחרה תיושם באופן אחיד לגבי כל השקעות הון הסיכון של הקרן.
16. תקן זה יחול על דוחות כספיים הנערכים לתקופות המסתיימות במועדים שלאחר פרסומו.

דברי הסבר

המאפיינים של קרן הון סיכון

17. לקרן הון סיכון מספר מאפיינים המבדילים בינה לבין תאגיד עסקי אחר כלשהו המשקיע במחקר ופיתוח. בין מאפיינים אלה ניתן למנות את הבאים:
- א. הקרן משקיעה, בדרך כלל, בתאגידים המצויים בשלבים התחלתיים של פיתוח מוצרים או תהליכים חדשניים.
 - ב. קיים סיכון רב מהרגיל לגבי תוצאות ההשקעה.
 - ג. לתאגידים הממומנים על ידי הקרן קושי לגייס כספים ממקורות המימון העסקיים המקובלים כגון מוסדות בנקאיים והבורסה לניירות ערך.
 - ד. מטרת הקרן היא להפיק רווח ע"י מימוש השקעותיה עם הבשלתן, בדרך כלל במשך תקופה של 5 עד 10 שנים. לעתים תקנות הקרן אף קובעות מועד (למשל כעבור 10 שנים) לפירוק הקרן.
 - ה. ציפיית הקרן היא להפיק, בממוצע, רווח הון ניכר ממימוש השקעותיה שיהיה בו כדי לפצות אותה על הסיכון הגבוה שנטלה. הכנסות שוטפות של הקרן שמקורן בריבית, דיבידנד או דמי ניהול, נחשבות למשניות בלבד.
- ו. הקרן נוקטת מדיניות של פיזור השקעות ושל השקעות בשיעורי בעלות נמוכים במטרה להקטין את סיכון הקרן.
18. ההגדרות המצויות בסעיף 4 באו בעיקרן על מנת להבטיח שהכללים החשבונאיים של תקן זה לא יחולו על תאגידים ומצבים שלהם הם לא נועדו. כך, למשל, הדרישה שבסעיף 4א (2) לפיה 90% ממימון התאגיד יהיה על ידי הבעלים נועדה להבטיח שתאגיד המוגדר כהשקעת הון סיכון אכן יהיה מאופיין ברמת סיכון גבוהה במיוחד. באופן דומה, הדרישה מקרן הון סיכון שבסעיף 4ב(1) לפיה חלק גדול ביותר של נכסיה יהיו השקעות הון סיכון באה להבטיח שתאגידים רגילים לא יוכלו להיות מוגדרים כקרן הון סיכון גם אם השקעתם במחקר ובפיתוח היא בסכומים משמעותיים.

19. הדינמיות של חיי העסקים עשויה להביא למצבים שבהם נוצרת סטייה אקראית מהקריטריונים הכמותיים שנקבעו בסעיף 4 ללא שאופיו של התאגיד השתנה. כך, למשל, יכול סכום גדול של דמי ניהול שנצבר לזכות קרן הון הסיכון ביום המאזן לגרום לכך ששוב לא תקיים הקרן את קריטריון 80% מהנכסים שנקבע בסעיף 4ב'1). יישום דווקני של הקריטריונים הכמותיים עלול להביא לחוסר עקביות בכללי הדיווח של התאגיד לאורך זמן. על מנת למנוע מצבים שכאלה, בא סעיף 7 הקובע שחריגה אקראית מהקריטריונים הכמותיים, אשר קיימת ביום המאזן אך לא ברוב הימים, לא תיחשב כאי-עמידה בהם.

הבעייתיות בטיפול החשבונאי

20. הבעייתיות של הטיפול החשבונאי מתעוררת בעיקר במקרים של אחזקות קרן הון סיכון בשיעורים המקנים לה השפעה מהותית או שליטה בתאגידים המוחזקים. כללי החשבונאות המקובלים מחייבים במקרים אלה יישום שיטת השווי המאזני או איחוד דוחות כספיים למרות שמטרת קרן הון סיכון אינה הפקת רווחים שוטפים כי אם מימוש השקעת הון הסיכון ברווח עם הבשלתה. יישום שיטת השווי המאזני או איחוד הדוחות הכספיים לא ישקפו נכונה את המציאות העסקית במקרים אלה שכן עלויות מחקר ופיתוח המהוות את עיקר פעילות השקעות הון סיכון ואשר נזקפות באופן שוטף לדוח רווח והפסד יגררו שחיקה משמעותית של הערך הפנקסני של השקעות הקרן בהון סיכון, לעתים עד כדי מחיקתן המלאה. זאת, למרות שערכן הכלכלי לא פוחת או אף עולה משמעותית במרוצת הזמן. מסיבות אלה נמנעה החלתו של גילוי דעת 68 על קרנות הון סיכון. ניתן להניח שסיבות דומות הביאו את ה-APB בארה"ב שלא להחיל את הוראות - APB Opinion No. 18 (The Equity Method for Investment Common Stock) משנת 1971 על אחזקותיהן של חברות השקעות.

חלופות אפשריות לשיטת השווי המאזני

21. קיימות שתי חלופות לשיטת השווי המאזני: שיטת העלות (The Cost Method) ושיטת השווי הנאות (Fair Value).

(1) לפי שיטת העלות מוצגת ההשקעה לפי עלותה ההיסטורית. שיטת העלות מחייבת יצירת הפרשה מתאימה להפסדים במקרה של ירידת ערך ההשקעה שאינה בעלת אופי זמני. רווח ההון מההשקעה יוצג רק בעת מימושה. יתרונה של שיטת העלות הוא היותה אובייקטיבית וניתנת לאימות

בנקל. חסרונה העיקרי הוא שאינה משקפת באופן שוטף את השינויים בערך ההשקעה.

(2) לפי שיטת השווי הנאות, מוצגת ההשקעה לפי הערך שהיה מתקבל עבורה בין קונה מרצון למוכר מרצון שברשותם המידע המלא והידע הדרושים לביצוע ההערכה. אם ההשקעה סחירה ומחיר השוק משקף בצורה מהימנה את שווי המימוש שלה, הרי שמחיר השוק יהווה את השווי הנאות. בהיעדר מחיר שוק שכזה, יכול השווי הנאות להיקבע על פי הערכות הנהלה, הערכת מומחים וכד'. יתרונה של שיטת השווי הנאות הוא בכך שהיא מספקת למשתמשים בדוחות הכספיים מידע העוזר להם להעריך באופן שוטף את ההתפתחויות הכלכליות בעסק ואת ביצועיו, במיוחד כאשר קיימים מחירי שוק המשקפים את ערך ההשקעה באופן מהימן.

22. אכן, בארה"ב, החלוצה בתחום גיוסי ההון באמצעות קרנות הון סיכון, מדווחות קרנות הון סיכון על אחזקותיהן בשיטת השווי הנאות. כלל דיווח זה נקבע במדריך לחברות השקעה (Audit and Accounting Guide for Investment Companies) שפורסם על ידי ה-AICPA. לפי מדריך זה, קרנות הון סיכון נחשבות כחברות השקעה מסוג Closed-end. רובן גם מדווחות ל-SEC תחת פקודת חברות ההשקעה (Investment Company Act of 1940) ולפיו חברות השקעה כקרנות הון סיכון יציגו את השקעתן בשוויי הנאות (at value) או על פי העלות (at cost) תוך גילוי השווי הנאות¹.

23. החיסרון העיקרי של שיטת השווי הנאות הוא בכך, שבהעדר מחיר שוק מהימן, היא מתבססת על הערכות ואומדנים סובייקטיביים. הדבר נכון במיוחד בהערכת תאגידיים מהסוג בו משקיעות קרנות הון סיכון. תאגידיים אלה אינם מייצגים נכסים מוחשיים והם שואבים את ערכם מציפיות לרווחים עתידיים שקיומם מותנה בהצלחת פיתוחים מתקדמים או טכנולוגיות חדשות.

24. גם כאשר השקעת הון הסיכון מונפקת לציבור והופכת לסחירה (בתום תקופת חסימה בה מחויבים בעלי העניין), המניות המונפקות

¹ ראה Article 6 (Rule 6/03 (d)), S-X Regulation וכן Par. 404.03b.i של SEC Financial Reporting Releases-7.

מאופיינות על פי רוב בפיזור וסחירות נמוכים, דבר הגורם לתנודתיות גבוהה במחיריהן. בעיית הסחירות חמורה במיוחד באותם מקרים בהם אחזקתה של קרן הון הסיכון הנה בשיעור גבוה המקנה השפעה מהותית או שליטה.

25. מעבר לקשיים שבהסתמכות על מחירי שוק, הרי שעל פי מטרתה ומהותה של קרן הון סיכון תהליך הפקת הרווח מהשקעות הון סיכון שלה מגיע למיצויו רק עם מימוש אותן ההשקעות (ראה המאפיינים המנויים בסעיפים 13ד' ו-ה' לעיל).

26. כל הסיבות הללו הביאו את הועדה למסקנה ששיטת העלות מהווה בסיס הולם ביותר להערכת השקעות הון סיכון בדוחותיה של קרן הון סיכון וזאת גם לאחר הפיכתה של ההשקעה לסחירה. העיוות שייגרם כתוצאה מהצגת השקעות על בסיס העלות גם כאשר קיים מחיר שוק, אינו צפוי להתמשך שכן לפי אופי פעילותה, תממש קרן הון הסיכון את השקעתה בסמיכות זמנים להנפקה לציבור.

27. הועדה ערה לכך שהצגת השקעות הון סיכון על בסיס העלות אינה משקפת במקרים רבים את ערכן הכלכלי של השקעות אלה. לפיכך, דורש התקן גילוי מפורט של נתונים, אומדנים והערכות העשויים לעזור למשקיע להעריך את השווי הנאות של ההשקעות.

28. לאחרונה החלו גופי תקינה בעולם לדון ברעיון של הרחבת מסגרת דוח רווח והפסד והפיכתו לדוח מקיף (Comprehensive Income Statement).² הדוח המקיף אמור לכלול גם רווחים או הפסדים שלא מומשו ואשר כיום אינם מוצאים את ביטויים בדוחות הכספיים או מופיעים בצורת התאמה לסעיפי ההון העצמי. מסגרת פיתוחו של דוח רווח והפסד מקיף בארץ, יהיה מקום לחזור ולשקול את אופן הטיפול באחזקותיהן של קרנות הון סיכון.

שליטה בהשקעת הון סיכון

29. על פי הגדרתה, אין זה ממדיניותה של קרן הון סיכון לשלוט דרך קבע בהשקעות הון סיכון. מניעת מעמד של השקעת הון סיכון מהשקעה הנשלטת על ידי קרן הון סיכון (ראה סעיף 4ב' (1) וסעיף

² ראה, למשל, SFAS 130: Reporting Comprehensive Income (FASB, 1997).

5) באה למנוע מצבים בהם תאגיד המשקיע במחקר ופיתוח דרך חברות בת ייכנס למסגרת הכללים של תקן זה ויימנע, לפיכך, מרישום ההשקעה במחקר ופיתוח כהוצאה שוטפת בדוחות הכספיים המאוחדים. ואולם, שליטה זמנית בהשקעת הון סיכון, לא תערער את מעמדה של השקעת הון הסיכון ככזו בספרי קרן הון הסיכון. זאת מאחר שקרן זו או אחרת, למרות מדיניות פיזור ההשקעות שלהן, עשויות למצוא את עצמן, בעיקר בתחילת דרכן, בפיזור השקעות מצומצם ובאחזקות בשיעורי בעלות גבוהים עד כדי שליטה.

ההפרשה לירידת הערך

30. יישום שיטת העלות מחייב מעקב קפדני אחרי ירידת ערך אפשרית. בין הסימנים העשויים להעיד על ירידת ערך שאינה בעלת אופי זמני הם התמשכות משמעותית של תהליך הפיתוח והמחקר מעבר לתקופה החזויה בתכנית העסקית, השקעות העולות באופן משמעותי על התחזיות המקוריות, כישלונות חוזרים או הפסקות ממושכות של תהליך הפיתוח, פיתוחם של תהליכים דומים על ידי גופים מתחרים, עזיבת אנשי מפתח, ובמקרה של השקעות סחירות - קיומו של שווי שוק הנמוך משמעותית מהעלות על פני תקופה ממושכת.

31. בכל מקרה, סיווגו של תאגיד כקרן הון סיכון לא ישונה כתוצאה מהתאמת עלות ההשקעה לשווייה הנאות שכן קריטריון ה-80% שבסעיף 4'ב' (1) מתייחס לעלות המקורית של הנכסים ולא לעלותם המופחתת.

הטיפול החשבונאי על ידי תאגיד בעל השפעה מהותית או שליטה בקרן הון הסיכון

32. בעיה נוספת מתעוררת כאשר קיים תאגיד שאחזקתו בקרן הון סיכון מחייבת שימוש בשיטת השווי המאזני. השאלה במקרה זה היא האם הצגת ההשקעות של קרן הון הסיכון שהיא על בסיס העלות תעבור ללא התאמה לדוחות הכספיים של החברה המחזיקה בה. דעת הוועדה שבאה לידי ביטוי בסעיפים 11 ו-12 לתקן היא, שמאחר ששיטת העלות נקבעה כשיטה ההולמת ברמת קרן הון הסיכון אין סיבה לבטל שיטה זו בעת הצגת ההשקעה במאזני חברות המחזיקות את קרן ההון. אמנם, כאשר הכלל המיוחד לגבי קרן הון הסיכון "מחלחל" לדוחות החברה המחזיקה מתעורר החשש של שימוש במסגרת קרן הון סיכון כדי להימנע מרישום הפסדים שיתחייבו בשיטת השווי המאזני. חשש זה קיים

כל אימת שקיימת חריגה מגישת השווי המאזני לגבי אחזקות של קרנות הון סיכון המקנות השפעה מהותית - אם באמצעות שיטת העלות ואם באמצעות שיטת השווי הנאות. ואולם, הגדרותיהן המצמצמות למדי של השקעות הון סיכון ושל קרן הון סיכון שבתקן זה מפחיתות את האפשרויות להימנעות בלתי נאותה מרישום הפסדים.

33. חששות דומים הובעו כאשר עלה לדיון הנושא של איחוד קרן הון סיכון עם חברת האם שלה (אם קיימת כזו). צוות המשימה לבעיות מזדמנות (Emerging Issues Task Force) של ה-FASB הכריע בסופו של דבר בעד טיפול אחיד בהשקעות הון סיכון (שכאמור, מוצגות בארה"ב על פי שוויין הנאות או לפי עלות תוך גילוי השווי הנאות) בדוחות הקרן ובדוחות המאוחדים של התאגיד המחזיק בה (ראה EITF 12-85).

תקן זה אושר בישיבת הוועדה המקצועית מיום 17 למרץ 1998 ברוב של שישה מתוך שבעת החברים בוועדה. פרופ' בנינגה התנגד לתקן. לדעת פרופ' בנינגה, הרי שלמרות הבעיות הכרוכות בהצגה על פי השווי הנאות, שווי זה נותן למשקיע את הנתון הרלבנטי ביותר להערכת קרן הון הסיכון. לפיכך, מן הראוי היה, לדעתנו, לבסס את הערכת השקעות הון סיכון במאזן על השווי הנאות ולא על בסיס העלות.

הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

משתתפים קבועים:

ד"ר יוסי בכר, רו"ח
דוד גולדברג, רו"ח
רפי האפט, רו"ח
אדיר ענבר, רו"ח
מוטי פרידמן, רו"ח
רקפת רוסק, רו"ח

חברי הוועדה:

פרופ' דן גבעולי, רו"ח - יו"ר הוועדה
פרופ' שמעון בנינגה
אריה גנס, רו"ח
דב כהנא, רו"ח
דב ספיר, רו"ח
ד"ר אריה עובדיה
יהלי שפי, רו"ח

צוות מקצועי בכיר:

רונית לרנר, רו"ח
יעקב מורשת, רו"ח
שושי צאיג, רו"ח

המועצה של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שלום רונאל, רו"ח - יו"ר
אלכס הילמן, רו"ח, נשיא לשכת רו"ח - סגן יו"ר
מירי כץ, עו"ד, יו"ר רשות ני"ע - סגן יו"ר
זאב אבלס, רו"ח, המפקח על הבנקים
פרופ' יאיר אורגלר, יו"ר דירקטוריון הבורסה
דניאל דורון, רו"ח
פרופ' צבי טלמון, רו"ח
ליאורה לב, רו"ח
דורון לוי, רו"ח (עו"ד), נציב מס הכנסה
נחמיה מלך, רו"ח
עמוס מר חיים, יו"ר איגוד החברות הציבוריות הרשומות בבורסה
דן פרופר, נשיא התאחדות התעשיינים
חנן קרמרמן, רו"ח, רשות ני"ע
יצחק רוטמן, רו"ח
דורון שורר, רו"ח, המפקח על הביטוח
יוסי שחק, רו"ח
ישראל שטראוס, רו"ח